

Guarda i, curiosa, custòdia compartida.

En un mas limítrof a la Torre de l'Aigua, una parella discutia els extrems del seu **divorci**. No per la casa, ni per la pensió, ni per la custòdia de la filla, sinó per l'adjudicació d'una **llaminadura** que, afirmaven, era una relíquia familiar llegada des de temps immemorables. Ningú entenia la importància d'aquell dolç, però va escalar tant el conflicte que va haver d'intervenir la **jutgessa** de guàrdia. Interrogada la **pubilla**, va oferir un testimoni força desconcertant. La llaminadura era feta amb una recepta secreta i ancestral que contenia uns poders màgics per protegir-los d'un malefici arrossegat durant segles. A les nits, sentien sorolls inquietants i ombres insondables que els rondaven. La decisió no era gens fàcil, però la jutgessa, amb la sagacitat d'un **rastrejador** implacable, deixant a tots bocabadats, va adjudicar la llaminadura a la filla i, implícitament, l'obligació de ser cuidada pels seus dos progenitors fins a l'eternitat.